

Скільки вибухів пролунало в Дніпропетровську насправді – наразі важко сказати. Можливо, інформація про десять вибухів - лише чутки. Проте і чотирьох, офіційно підтверджених - теж немало.

Чому вибухають смітники, відповісти нескладно. Туди найлегше покласти вибуховий пристрій, і ніхто не побіжить в міліцію щодо «підозрілого пакунку на узбіччі». Складніше зрозуміти: чому саме в Дніпропетровську. Проте символізм події ідеально вкладається в протистояння «донецький» з «дніпропетровськими». Трохи побили Юлю, трохи побомбили її малу батьківщину. Втім і зі сценаріями вибухів житлових будинків в Росії багато схожого.

Дійсно після таких вибухів дуже зручно вводити надзвичайний стан. Про це вже заявила парламентська опозиція. Але чи має влада настільки велику потребу в танках на вулицях і комендантській годині? Вулична активність – поодинокі. Януковича не люблять, але ж трудящі маси не штурмують Адміністрацію Президента! А танки – це таки поганий імідж. І для свого бізнесу некорисно. Надзвичайний стан – дієва річ. Але не сама по собі, а для чогось. Нащо це Януковичу, якщо до виборів далеко. Та й вибори повністю не відміниш. Ну на пів-року можна відкласти. А далі що?

Надзвичайний стан – це як ліки для вагітної: треба розважити, чи «терапевтичний ефект переважає можливі побічні наслідки». Наразі наслідки явно переважають. Та й навіщо їм надзвичайний стан в окремо взятому обласному центрі?

Можна також пригадати, що після вибухів у Москві Путін розпочав війну в Чечні. І, безумовно, невеличка переможна війна могла б підкріпити катастрофічний рейтинг Партії Регіонів і Януковича особисто. Але з ким воювати Азарову? Брати в облогу офіс БЮТ? Чавити танками татарські халабуди в Криму? В Україні нема загальноприйнятого внутрішнього ворога. Тому не всі старі російські політтехнології можна перенести на нашу ситуацію. І це очевидно навіть для московських парників, що їх зазвичай винаймають українські політики.

Можливо, ситуація найзручніша для того, щоб під боротьбу з тероризмом провести рейд «маскі-шоу» по офісах опозиційних організацій. Але, як показує приклад «справи васильківських терористів», все можна зробити і набагато легше. Абсолютна правдоподібність непотрібна. Нащо підривати людей, якщо достатньо муляжа на кадрах оперативної зйомки.

Насправді, влада найбільше боїться дестабілізації, втратити контроль над ситуацією. Ті,

хто щодня стають багатшими на мільйони, мріють про стабільність. Вони, можливо, не можуть вбити своїх ворогів, проте посадити можуть практично будь-кого. І без танків на вулицях.

Якщо хтось і виграв від цих вибухів, то хіба що оператори мобільного зв'язку. Всі стали телефонувати рідним та знайомим. Мережа перевантажена, тобто більше списувати грошей з мобільних рахунків в одиницю часу просто неможливо...

А може справді вибухи влаштував якийсь «юноша бледний со взором горящим»? Без жодних політичних розрахунків та бізнес-інтересів. Просто так, з любові до мистецтва. Як би там не злоумишляла охрарка, саме такі люди колись складали боївки есерів та партію ОУН. От тільки чому ж на зупинках, а не під місцевими органами влади! Да, важко було б не потрапитися: все ж біля кожної адмінбудівлі повно камер спостереження. Втім на нарах можна було б конкурувати в популярності навіть з Тимошенко. Пам'ятаєте за Приморських партизан?

Андрій Ватолкін, [Братство](#)